

Ich wees net was die Ursach ish—
 Es dauert nie net lang ;
 Es kummt m'r fohr an unser'm Haus,
 Es g'wicht uns Mas' halt nie lang aus,
 Nord widder uf d'r Gang—
 Schun widder an d'r same alt Blatz,
 An's Marik-haus mittes in d'r Schtadt.

Nau wees ich was die Ursach isch,
 Ich bin so rahr in Geld ;
 Ich schaff doch hart un grik mei pay,
 Un doch *someho:p* es will net geh'
 In dere krumme Welt—
 Jah's geht 'besure all hi zum Bettel,
 Am Marik-haus mittes in d'm Schtettel.

Hoe Dchek ! schteh uf 'sish bal drei Uhr,
 'S isch Zeit tor uf d'r Marik ;
 Schteh uf 'und schpenn d'r Schimmel ei,
 Un nem d'r Butter all mit nei,
 Schunsch wert'r fleicht zu scharik ;
 Un geb de Schtadt-leut a'h mohl satt
 Fon Schtink-Kaes, mittes in d'r Schtadt.

Un wan noch Sauerkraut do ish
 Fo'm letschte Herbscht e' Johr—
 Sie gleiches for *free Lunch* ja dort,
 For sell isch's a'h noch net so scharik,
 So kummt m'r's e'mohl for ;
 Un war's net scharik genuck isch so,
 Dan dhu d'r Schtink-Kaes noch dazu.

Un wan du's net ferkaufe kanscht,
 Dan halt m'r's noch'n Johr,
 Nord nemmt's d'r *Premium* for d'r *Schmell*
 Am *National Centennial*—
 Sisch a'h'n Weg dafor ;
 Nord kannscht's ferkaufe dort am Marik,
 Am Marik-haus mittes in d'r Schtadt.

Guk's muss'n en *Reputation* hawe,
 Juscht grad wie Schtink-Kaes a'h :
 Es muss'n *Advertisement* sei,
 Schunsch dhun die Leut ken Glawe nei,
 Un so sagd a'h mei Fraa'.
 Un was sie zu ferkaafe hot,
 Muss an d'r Marik mitt' in d'r Schtadt.

M'r schneide's uf d'r Howel-bank,
 Nord dhun m'r's in'n Fass,
 Un schtampfe's dichtig mit de Fuess,
 Sel macht's a'h nord so zart un suess,
 Und sel ish unser G'schpass ;
 Doch schmackt's ebmohl so artlig scharik,
 Am Marik-haus mittes in d'r Schtadt.

Un wan m'r's in 'n Haffe dhut,
 Un Saeu-schwaenz noch dazu,
 Un kocht's e'mohl 'n artlig Weil,
 Dan schtinkt's 'n hunnert daused Meil—
More odder less fon do ;
 Doch kummt nix besseres an d'r Marik,
 An's Marik-haus mittes in d'r Schtadt.

Ich war schon d'raus in *Granada*,
 Am *Nicaragua* See ;
 Dort d'rauss in *Mittel America*—
 Sie hen 'n schoener Marik a'h—
 Well, jah, so artlig schoe ;
 Doch isch net noch so'n schoener Marik,
 Wie unser mittes in d'r Schtadt.

Sie hen dort draus ken Schtink-Kaes g'hat,
 Un a'h ken Sauer-Kraut ;
 Sie wisse nix fon Pann-Fass dort,
 Juscht B'long-Woerscht fon alle Sort,
 Fon Hund sam't Hoor un Haut ;
 Ich gleich sie awer net so arg,
 Wie Brodwoerscht do in unser'm Marik.

Dort rune a'h die alte *Tramps*,
 'Uf selle *Butcher*-Bloeck ;
 D'r Bundel haengt am End fom Shtock,
 Un uf'm Arm 'n alter Rock,
 All foll mit Schtaab un Dreck ;
 D'r arm alt *Tramp* guck't mued un mat,
 Am Marik-haus mittes in d'r Schtadt.

Un wan's e'mohl bal Bett-zeit isch,
 Dan wees'r net wu hi ;
 Nord denkt'r z'rueck, wie's war daheem,
 An schoener Hoof un Schatte-beem,
 Un an die Felder grue ;
 D'r Watchman kummt un nemmt'n fort
 In's Watch-haus mittes in d'r Schtadt.

Dort schlooft'r bei d'r Marik-haus Ratt,
 Un wehrent die paar Schtund,
 Denkt er an sei gross Elend net,
 Un wees nix fon seim harte Bett ;
 Nord wie'n f'rlor'ner Hund,
 La'ft er sei's Weges widder fort
 Fom Watch-haus mittes in d'r Schtadt.

"Ihr liewe Leut isch des net hart ?
 Isch des'n freies Land ?
 Die Kerich isch schoe, d'r Thurn isch hooch
 Un zielt'm Himmel zu, un doch
 Fehlt die mitleidig Hand ;
 Ken wunner a'h, dan, das m'r isch
 En armer alter Communischt.—